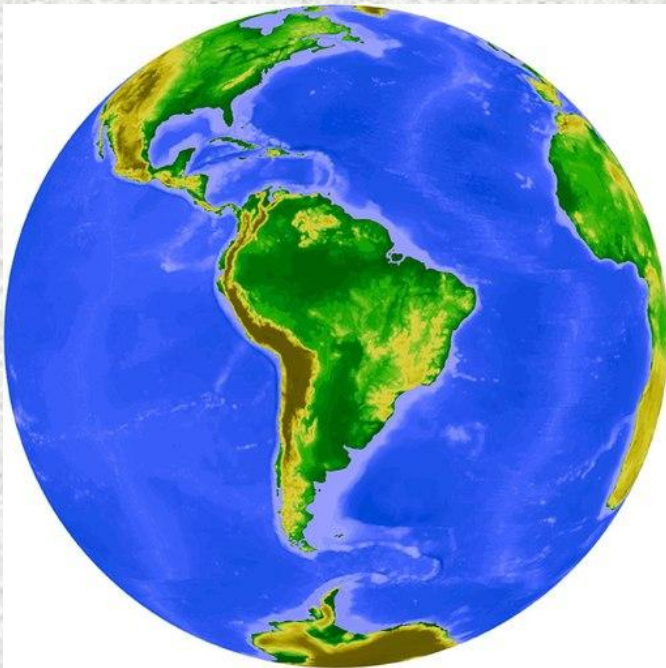

«Митне регулювання в митних союзах Південної Америки»

Виконали:
Студенти гр. П11-3
Гнідаш Ірина
Лопатчук Юрій

ВСТУП

Значні зміни планетарного масштабу, що відбулися за останні два десятиліття ХХ століття, суттєво вплинули на регіон Латинської Америки, його зовнішньоекономічні інтереси й на весь процес регіональної інтеграції. Зростання світового впливу США в результаті закінчення обтяжливої для них “холодної війни”, прискорення й розширення інтеграційних процесів на Європейському континенті, що істотно змінило розстановку світових сил, криза “наздоганяючої” моделі розвитку в країнах Азії спричинили підвищення ролі спільних захисних дій і зміцнення сукупного економічного потенціалу Латинської Америки.

26 березня 1991 р.

БРАЗИЛІЯ

АРГЕНТИНА

ПАРАГВАЙ

УРУГВАЙ

Асунсьйонський договір про заснування
південноамериканського загального ринку
МЕРКОСУЛ

утворено зону вільної торгівлі і Митний союз

МЕРКОСУЛ є важливим фактором еволюції
національних правових систем.

Для країн Центральної та Східної Європи, в тому числі і для України, необхідно звернути увагу на багатогранний латиноамериканський досвід економічної інтеграції, на позитивні та негативні аспекти становлення МЕРКОСУР. Важливо врахувати труднощі, які ще недавно долали країни-члени організації для створення своєї правової бази. Тому надзвичайно важливим є вдалий досвід МЕРКОСУР у найбільш раціональному розподілі сфер діяльності між усіма учасниками спільного ринку без обмеження їх інтересів при дотриманні принципу взаємодоповнюваності економік країн-учасниць.

Інтеграція держав-членів митних союзів Південної Америки з питань митного регулювання

П
І
В
Д
Е
Н
Н
А

А
М
Е
Р
И
К
А

переважний
вплив на
формування
митної системи

США

**ЄВРОПЕЙСЬКИЙ
СОЮЗ**

ІТАЛІЯ
ІСПАНІЯ
ПОРТУГАЛІЯ

1990 році - “Андська стратегія”

цілі співтовариства

розвиток
андського
економічного
простору

поглиблення
міжнародних
зв'язків країн
Андської
групи

внесок у
єдність
Латинської
Америци

Основними етапами стали утворення Митного союзу (1999) та Зони вільної торгівлі, у перспективі до 2005 р. планувалося перейти до створення спільного ринку. Хоч процес інтеграції в країнах АСН проходив із різним ступенем інтенсивності, в 1992 р. Колумбії, Венесуелі та Еквадору вдалось укласти угоду про Єдиний зовнішній митний тариф (ЄЗМТ) і створити Митний союз (набрала чинності з 1994 р.).

Асунсьйонський договір був лише першим кроком у напрямку переходу до створення спільного ринку, який закінчився 31 грудня 1994 року.

Для полегшення сторони угоди створили інституційний механізм розгляду суперечок і механізм надання гарантій. Завершення похідного періоду пов'язують з підписанням Протоколу в Оуро-Прето.

Йдеться про вільний рух товарів, який передбачає нульові тарифи. У цьому Протоколі також встановлено спільні зовнішні тарифи, план гармонізації торгівлі, вдосконалено інституційну систему. Цей Протокол вступив у силу з січня 1995 року.

розвиток інтеграції відбувався поетапно

Спочатку був укладений договір про проведення переговорів з гармонізації податкової і митної політики. У 1994 році країни-члени підійшли до утворення митного союзу, а також почали обговорення особливостей майбутньої торговельної угоди зі створення МЕРКОСУР.

Узгодження проходило у важких умовах, оскільки країни-члени на той час мали різні законодавчі бази, проводили різну політику у сфері індустріалізації і не мали досвіду регіональної співпраці.

Не форсуючи подій, країни-члени все ще намагаються знайти оптимальні підходи, які не зачіпатимуть інтересів один одного. Вже через 3 роки вдалося зліквідувати митні тарифи на 90 % товарів, які переміщуються в межах союзу. Що стосується спільних зовнішніх тарифів для країн-членів МЕРКОСУР, то вже узгоджені рівні тарифів для 85 % продукції, а на решту 15 % уточнення буде зроблено до 2006 року. Митна система МЕРКОСУР використовує 11 рівнів тарифів у межах від 0 до 20 % .

Щодо товарів, які найшвидше реагують на зміни кон'юнктури ринку, були укладені спеціальні договори:

до 2006 року
встановити
закордонний тариф
на комп'ютери і
телекомунікаційне
обладнання на рівні
16 %;

до 2011 року
скоротити в Чилі
тарифи на імпорт
продуктів
харчування з країн
МЕРКОСУР

Асунсьйонський договір був підписаний з метою створення зони вільної торгівлі і митного союзу. Договором передбачається:

— вільний рух товарів, послуг і робочої сили, якого потрібно досягти через ліквідацію митних тарифів та нетарифних обмежень;

— встановлення спільного зовнішнього тарифу та ведення спільної зовнішньоторговельної політики стосовно третіх країн чи їх груп та координація позицій на регіональних та міжнародних економічних конференціях;

— координація макроекономічної, фіскальної, монетарної та секторальної політики в галузях міжнародної торгівлі, сільського господарства, промисловості, транспорту і комунікацій та в будь-яких інших галузях для забезпечення вільної конкуренції між сторонами договору;

— гармонізація законодавства в цих сферах для зміцнення інтеграційних процесів.

Протягом перехідного періоду,
який тривав до 31 грудня 1994
року, для сприяння
формуванню спільного ринку
сторони договору встановили
критерії походження товарів та
механізм вирішення
суперечок.

**Упродовж перехідного періоду договірні
сторони послуговувалися такими інструментами
для створення спільного ринку:**

програмою лібералізації торгівлі.
Згідно з нею передбачалося
автоматичне поступове
зменшення тарифів до 0 і повна
ліквідація нетарифних обмежень

координацією
макроекономічної політики, яка
повинна проводитися
поступово і згідно з програмою
лібералізації економіки

встановленням
спільного
зовнішнього тарифу
з метою підтримки
конкуренції

підписанням
секторальних угод

Протокол Оуро-Прето містить статтю, в якій йдеться про можливість укладення секторальних договорів з членами ALADI. Її мета — максимальне зближення країн Південної Америки. Адже ще в 1993 році Бразилія запропонувала створити Південноамериканську зону вільної торгівлі. Крім того, ведуться переговори між МЕРКУСОП і Андською групою щодо створення зони вільної торгівлі між двома інтеграційними об'єднаннями. Якщо переговори будуть успішними, можливим буде наступний крок — створення Південноамериканської зони вільної торгівлі.

стосунки МЕРКОСУР із країнами Західної півкулі

Першу половину 90-х років можна охарактеризувати як етап зближення двох Америк, гармонізації міжамериканських відносин, апогеєм якої стала зустріч глав 34 держав Західної півкулі 10—13 грудня 1994 року в Майамі. На зустрічі було прийнято "Декларацію принципів партнерства для розвитку і процвітання: демократія, вільна торгівля і розвиток на Американському континенті" та План дій зі 100 пунктів, який проголошував прагнення створити до 2005 року Панамериканську зону вільної торгівлі.

Перша спільна нарада зі співпраці між ЄС та МЕРКОСУР відбулась 24 листопада 1999 року. Перші 8 раундів переговорів стосувались здебільшого політичних питань та організації співпраці. Дев'ятий раунд переговорів ЄС — МЕРКОСУР відбувся 17—21 березня 2003 року в Брюсселі.

ЄС та МЕРКОСУР ще раз підтвердили зобов'язання сприяти ефективнішим переговорам. Обговорено введення спільних тарифів та досягнуто угоди з питань державних закупівель. Більше того, результатом цього раунду стала розробка Плану дій із сприяння бізнесу. Цей етап переговорів став значним кроком у впровадженні Програми РІО. Було погоджено, що на наступному раунді обговорюватимуться пропозиції сторін щодо вдосконалення тарифів, а також відбудеться обмін пропозиціями щодо державних закупівель.

Десятий раунд переговорів відбувся в Асунсьйоні 23—27 червня 2003 року. Як і було вирішено, на порядку денному стояли проблеми вдосконалення тарифів на експорт товарів, послуг, захист інтелектуальної власності, механізм вирішення суперечок у сфері торгівлі. Проведено також обговорення майбутніх договорів — Угоди щодо експорту алкогольних напоїв та Плану дій із сприяння бізнесу. Цей раунд відбувся після саміту МЕРКОСУР що проходив 18 червня в Асунсьйоні. На розгляд було винесено питання зміцнення митного союзу та подальшого створення спільного ринку. Також запропоновано створити регіональний парламент МЕРКОСУР.

На одинадцятому раунді переговорів у Брюсселі 2—5 грудня 2003 року сторони докладно розглянули статті Договору про союз, що стосуються політичного діалогу, питань співпраці та кінцеві положення. Представники ЄС внесли деякі нові пропозиції з цих питань, які були взяті до уваги делегацією МЕРКОСУР. На переговорах з питань торгівлі спостерігався прогрес у галузях доступу на ринки товарів, державних закупівель, сприяння веденню бізнесу та захисту інтелектуальної власності. Дванадцятий раунд переговорів відбувся в Буенос-Айресі 8—12 березня 2004 року.

Нарешті було вирішено практично всі політичні питання та питання співпраці, викладені у Договорі про Союз, за винятком деяких положень, що потребують узгодження. Також досягнуто успіху у питаннях торгівлі та завершено обговорення проблем конкуренції та мит. Сторони підтвердили свої зобов'язання розробити остаточні пропозиції з усіх інших питань, що регулюватимуть торгівлю, до середини квітня 2004 року. Наступна зустріч відбулася 3—7 травня цього ж року в Брюсселі.

у 2004 році пройшли такі спільні зустрічі

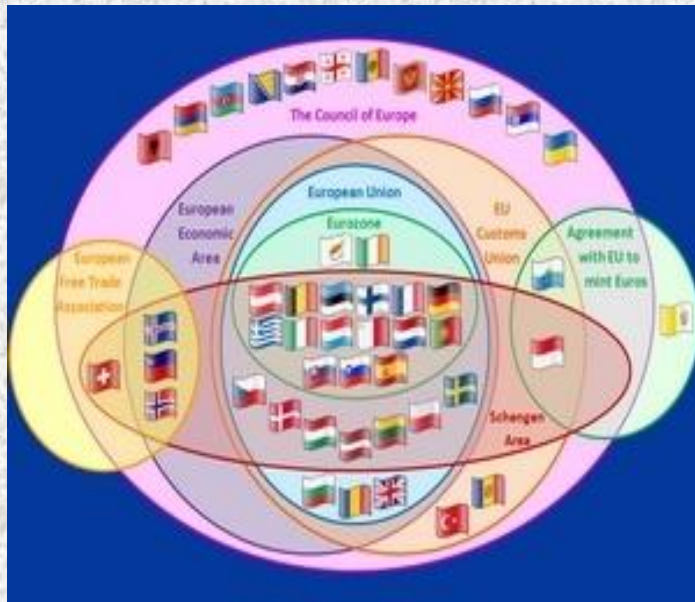
червень -
чотирнадцятий раунд
переговорів у Буенос-
Айресі

травень — зустріч
міністрів у межах саміту
ЄС—ЛАІ у Мехіко

липень —
п'ятнадцятий раунд у
Брюсселі

жовтень — зустріч
міністрів у Брюсселі.

Митне регулювання в окремих країнах митних союзів Південної Америки.

В Аргентині отримали розвиток зони вільної торгівлі, переважно орієнтовані на імпорт, діяльність яких регулюється Законом № 24331. На їх території не застосовуються звичайні митні процедури, товари звільняються від мит і податків, не застосовуються методи тарифних і нетарифних торгових обмежень. Стягуються податок на прибуток і статистичний збір. ПДВ стягується з подальшим відшкодуванням імпортерам.

В Аргентині діє система стимулювання і підтримки експорту, основними елементами якої є такі:

Режим „реїнтегрос” полягає в повному або частковому поверненні національним підприємствам внутрішніх податків, які стягуються на різних етапах виробництва і реалізації товарів, призначених на експорт. Ставки повернення податків визначені в розмірі від 0% до 12% від експортної ціни ФОБ.

Режим „дроу-бек” дозволяє експортерам товарів повертати вартість імпортного тарифу, статистичного збору, ПДВ, сплачених при імпорті продукції, яка потім була використана при виробництві і збуті експортних товарів.

Режим тимчасового ввезення відносно постачання товару на експорт передбачає відміну митного тарифу і інших податків при імпорті продукції, призначеної для використання у виробництві товарів, що випускаються для експорту, а також в їх оформленні (тара і упаковка).

Бразилія активно використовує нетарифні методи регулювання. У Бразилії діє норма , відповідно до якої всі імпортери повинні бути в обов'язковому порядку попередньо зареєстровані в Секретаріаті зовнішньої торгівлі (SECEX) Міністерства розвитку , промисловості та зовнішньої торгівлі (MDIC) , а також внесені в єдину електронну систему зовнішньої торгівлі SISCOMEX .

Наказами № 10 від 24 травня 2010 р і № 23 від 14 липня 2011 р Секретаріату з питань зовнішньої торгівлі Міністерства розвитку, промисловості та зовнішньої торгівлі Бразилії регламентується порядок здійснення експортно - імпорتنих операцій, в тому числі квотування і ліцензування імпорту.

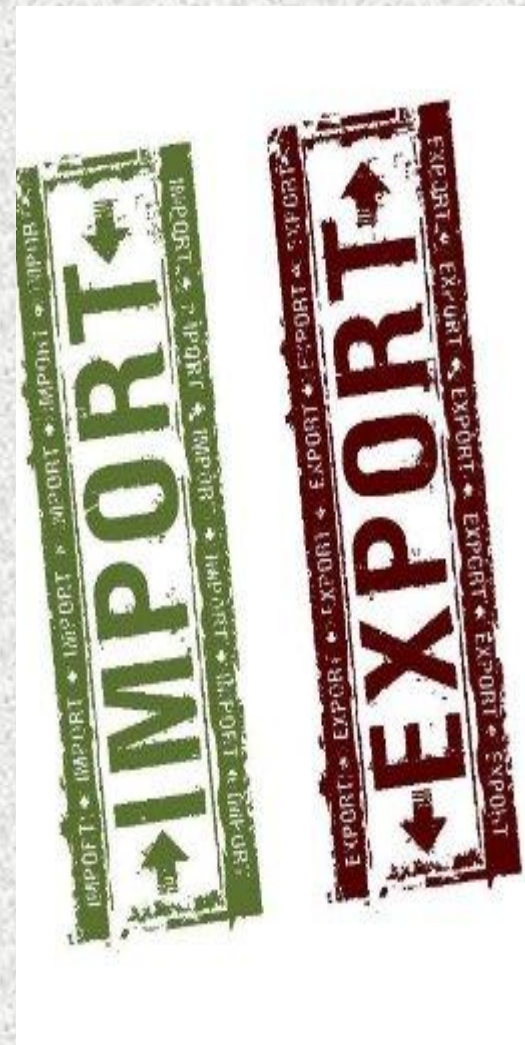
Адміністративна система передбачає три види імпорту:

імпорт без ліцензії

імпорт з автоматичною ліцензією

імпорт з неавтоматичною ліцензією

Автоматична ліцензія оформляється протягом 10-ти днів, неавтоматична протягом 60 - ти днів. Ліцензії діють обмежений період (90 днів з дати видачі, протягом яких повинна бути здійснена навантаження товару за кордоном, за винятком випадків, коли видача ліцензії допускається після навантаження).

Import Process, Tariffs, Taxes & Incentives

Recent Tax Changes

April 2012 – Brazilian government granted a series of important benefits to enhance economic activity

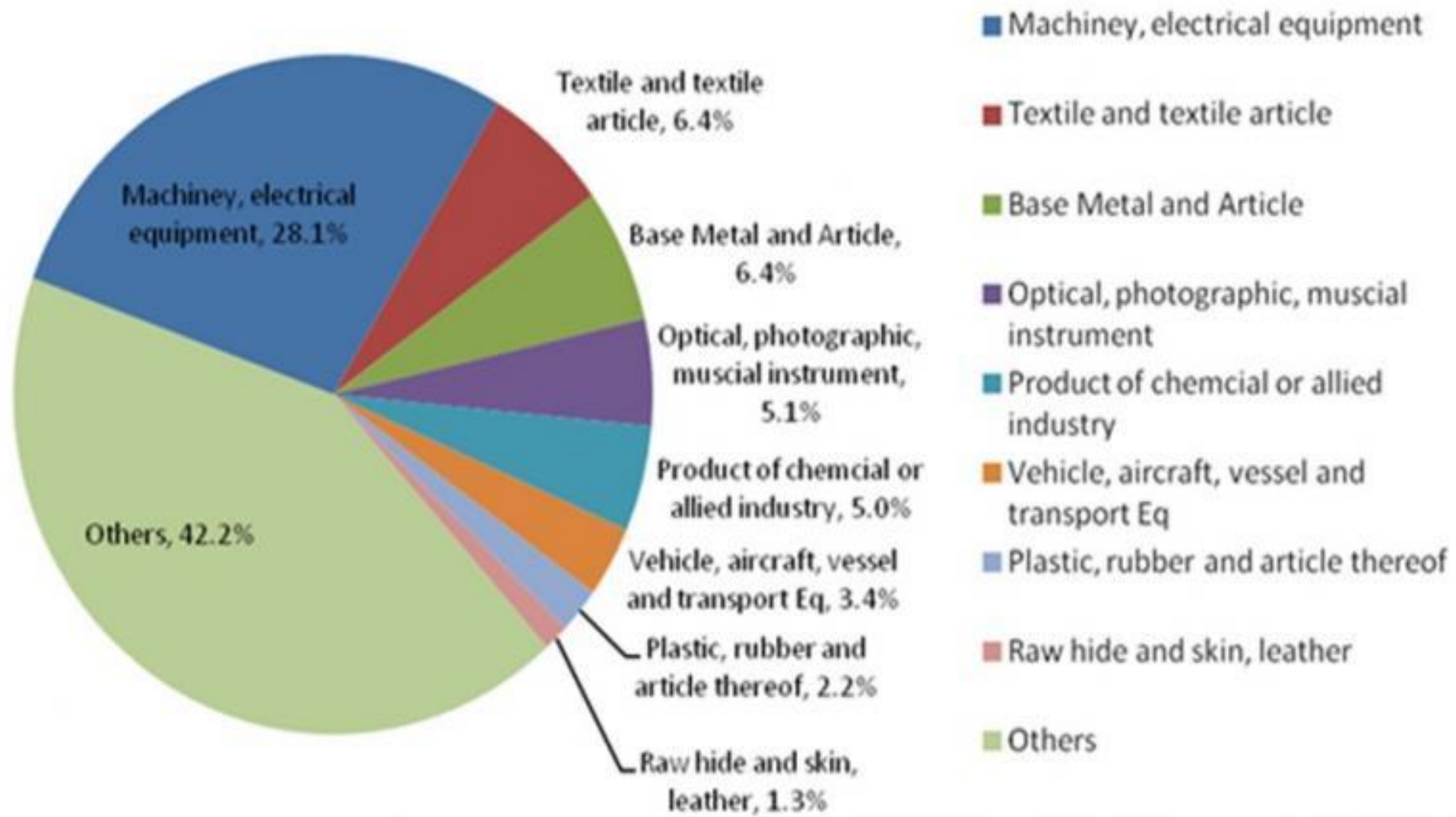
General

- Payroll tax exemption in certain sectors: IT, pharmaceutical, hotels, chemicals, plastics, textiles, automotive, metallurgy, electronics, consumer goods
- Automotive industry companies that invest in technological innovation may now use a presumed credit of the excise tax
- Deductions from Corporate Income Tax IRPJ for donations to institutions that fight cancer

Найчастіше буває недостатньо для завершення всієї імпортової операції і вимагає повторного отримання ліцензії. Всі імпортовані товари повинні супроводжуватися як мінімум двома копіями торгового інвойсу та В / Л. У разі невиконання нормативних вимог митниця має право накладати великі штрафи (до 100 відсотків від звичайних імпортних мит). У зв'язку з цим вкрай важливо користуватися послугами досвідченого митного агента і знати численні санітарні норми і вимоги.

Імпортна ліцензія виходить в SECEX або у відповідному профільному федеральному агентстві, до числа яких відносяться Національне агентство з електроенергетики (ANEEL), Національне агентство з нафти (ANP), Національне агентство з санітарного контролю (ANVISA), Національна комісія з ядерної енергії (CNEN), Міністерства оборони, в тому числі, в Управлінні сухопутних військ (COMEXE), в Управлінні нагляду за контрольованими товарами (DFPC), енергетики, охорони навколишнього середовища, науки і технології, Федеральна поліція, а також ряд інших (в цілому 16 федеральних відомств мають право видавати ліцензію на імпорт в залежності від групи товарів).

У 2013 році Бразилія залишилася світовим лідером за кількістю відкритих антидемпінгових розслідувань, так само як перевершила свої власні показники минулого року (54 розслідування щодо 28 окремих країн і Європейського Союзу в цілому). Крім того, три розслідування були відкриті на предмет виявлення субсидування. Також в 2013 році був виданий Декрет №8.058 від 29 липня 2013 року, який набрав чинності з 1 листопада 2013 року, що вводить нове регулювання процедури антидемпінгових розслідувань (на заміну Декрету № 1.602 / 1995).

Процедури митного очищення в Бразилії визначаються нормативними інструкціями Секретаріату федеральних доходів. Існують різні види імпорتنих операцій, різні митні режими. Для різних видів товарів можуть застосовуватися диференційовані вимоги за обсягом та складом наданої документації. Періодично митні органи проводять публічні семінари, роз'яснюючи встановлений порядок проходження митниці. Відповідно до внутрішньої митної статистики, абсолютна більшість випадків затримок і проблем з розмитненням товарів пов'язано з несвоєчасним наданням повного комплекту необхідної документації. Процес проходження імпортованої продукції через бразильську митницю однозначно не є простим, його процедури можна визначити як ускладнені.

Вимоги до пакування та маркування імпортованих товарів в Бразилії визначається і контролюється INMETRO (Національний інститут метрології, стандартизації та промислової якості Бразилії). Як показує практика, іноземним експортерам при входженні на бразильський ринок рекомендується до початку поставок отримати від свого бразильського партнера-імпортера документ, виписаний INMETRO і підтверджує відповідність передбачуваного тексту на етикетках, коробках та іншій тарі з чинним законодавством.

В Еквадорі процедура митного оформлення може займати до 25 днів, а в Уругваї, Перу - до 30. В Колумбії ліцензуванню підлягають зброя, хімічні товари та наркотичні речовини. В Нікарагуа автоматичне ліцензування імпорту, проте на цукор необхідно отримати спеціальний дозвіл. У Бразилії також здійснюється автоматичне ліцензування всього імпорту. В Перу режим ліцензування застосовується до рідкісних рослин і тварин, антикваріату, наркотичних засобів, зброї та вибухівки. В Іраку обов'язковому ліцензуванню підлягає імпорт.

il
uês
h
is
nds

